

Царква Святой Ефрасінні.

(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар. «МС».)

Яшчэ адна праблема — дарожнае пакрыццё. Апошні раз вуліца ў пасёлку асфальтавалася ў 2013 годзе. Але, паколькі мы пасялковы выканкам, артыкула расходаў на добраўпарадкаванне няма. У Івянцы ёсць участак раённага ўнітарнага прадпрыемства «Валожынская камунальная гаспадарка», — там і акумуляуюцца ўсе сродкі на гэтую справу, якія выдзяляюцца з раённага бюджэту.

Летась сутыкнуліся з адсутнасцю свабодных зямель для індывідуальнай жыл-

лёвай забудовы. Таму цяпер ідзе работа па змяненні генеральнага плана забудовы гарадскога пасёлка. Справа ў тым, што ў межы пассавета ўключаны землі, якія маюць сельскагаспадарчае прызначэнне, і вывесці іх з карыстання можна толькі са згоды кіраўніка дзяржавы... Таму і было прынятае рашэнне ўшчыльніць зону індывідуальнай забудовы, пасля чаго атрымалася дадаткова чатырнаццаць зямельных участкаў. Па другой зоне пытанне яшчэ ў стадыі вырашэння.

— У мінулым годзе мы прадалі два ўчасткі на аўкцыёне. Але сума за рэалізацыю аказалася невялікая — каля 7 тысяч

рублёў. Каб разгарнуцца, недастаткова. Між тым у нас ужо ўзнікае праблема са шматкватэрнымі дамамі, якіх налічваецца каля трыццаці. Ім неабходны капітальны рамонт — дахаў, дымаходаў, бо гэтым будынкам каля 40 гадоў. А ў цэнтры ў пяці-павярховіку хацелася б правесці цеплавую рэабілітацыю або хоць бы прывесці яго ў больш эстэтычны выгляд, — кажа Тэрэса Ліпніцкая.

У Івянцы пражывае 5140 чалавек. Гэтая лічба апошнім часам трымаецца прыблізна на адным узроўні — невялікі плюс або мінус. У асноўным насельніцтва павялічваецца за кошт знешняй міграцыі. Апошнім часам усё больш мінчан купляюць тут дамы. Нядаўна з Мінска на вуліцу Кастрычніцкую пераехала сям'я з дзецьмі. Кажуць, што ў гарадку ціха, спакойна, размерана. У той жа час да сталіцы недалёка.

У Івянцы людзі жывуць дружна, павважаючы любое веравызнанне: і праваслаўныя, і католікі. Так склалася, што католікаў больш, каля 80 %. Многія сем'і змешаныя, адзначаюць і праваслаўныя, і каталіцкія святы. У пасёлку два касцёлы — Святога Міхаіла Архангела, які называюць у народзе Белы, і Святога Аляксея (Чырвоны),

а таксама праваслаўная царква прападобнай Ефрасінні Полацкай. Сёлета настаяцель гэтага храма, протаіерэй Віктар Перагудаў быў узнагароджаны прэміяй «За духоўнае адраджэнне». Айцец Віктар стварыў Дом міласэрнасці «Вікторыя» ў вёсцы Пральнікі, дзе клапаціцца аб дзецях-інвалідах Івянецкага дома-інтэрната. Па першай адукацыі ён мастак, і ўжо двойчы ў пасёлку арганізоўваў з Саюзам мастакоў міжнародны пленэр «Святасць зямлі беларускай».

...Калісьці ў Івянцы працавала больш за дзесяць розных прамысловых прадпрыемстваў. Не ўсім удалося выжыць, на некаторых значна пагоршылася сітуацыя. Напрыклад, на кандытарскай фабрыцы «Івкон» раней працавала 500 работнікаў, цяпер засталася каля 160. На ўвесь былы Савецкі Саюз калісьці грывеў «Івянецкі завод мастацкай керамікі», а сёння тут працуе 30 чалавек. Таму многія з мясцовых жыхароў ездзяць на работу ў Мінск і дзякуюць прыватнаму прадпрымальніку, які адкрыў адпаведныя рэйсы маршрутных аўтобусаў — у сталіцу можна дабрацца хутка і з камфортам.

Таццяна ЛАЗОЎСКАЯ.

ПАЖАРНАЯ БЯСПЕКА

ГУТАРКА, ВАРТА АПАВЯШЧАЛЬНІКА

Пажылыя і адзінокія вясцоўцы па-ранейшаму з'яўляюцца групай рызыкі

ГАЛОЎНЫ спецыяліст інспекцыі нагляду і прафілактыкі Баранавіцкага гаррайаддзела па надзвычайных сітуацыях Аляксандр КАВАЛЬЧУК ужо добрае дзесяцігоддзе інспектуе Гарадзішчанскі сельсавет. Многіх насельнікаў вёсак ведае асабіста, асабліва тых грамадзян, якія складаюць так званую групу рызыкі. І першыя сярод іх — адзінокія састарэлыя людзі. Ім цяжэй за ўсё даглядаць хай сабе няхітрую хатнюю гаспадарку і падтрымліваць жыллё ў бяспечным стане.

Апошнім часам, пасля рэарганізацыі адміністрацыйных адзінак, у склад сельсавета ўвайшло 50 населеных пунктаў. Многія з іх даволі аддаленыя ад цэнтры, у некаторых засталася літаральна па некалькі жыхароў. Усіх даводзіцца наведваць, правяраць стан пажарнай бяспекі, гутарыць, пераконваць, а здараецца, прымаць неадкладныя меры рэагавання.

Жыхарка вёскі Несцяры Надзея Хвалько сустрэла Аляксандра Леанідавіча як свайго добрага знаёмага. Інспектар бываў у яе не раз. Менавіта па яго прапанове ў хаце бабুলі ў мінулыя гады за кошт раённага бюджэту замянілі электраправодку, адрамантавалі дымаход. У прынцыпе жыллё зараз у бяспечным стане, апавяшчальнік спраўны, пры распальванні печы гаспадыня захоўвае правілы, канстатуе супрацоўнік МНС. Застаецца спадзявацца на тое, што пенсіянерка не забудзецца, напрыклад, своєчасова закрыць печ, а таксама бабулю не падвядзе стан здароўя ў цэлым.

Яшчэ летась супрацоўнік МНС разам са старшынёй сельскага Савета заводзілі размову пра тое, што пажылой жанчыне нядрэнна было б перабрацца на зіму ў адпаведную ўстанову, напрыклад, у бальніцу сястрынскага догляду. "Скажам, выйшлі вы па дровы, паслізнуліся, упалі, — агучвалі службовыя асобы найгоршы з магчымых сцэнарыяў, — і каго чакаць: пакуль паштовы работнік прыйдзе, які раз у месяц прыносіць пенсію?" Жыхарка Несцяроў

гаварыла ў адказ: маўляў, усе пад Богам ходзім, але ж чалавеку ўласціва спадзявацца на лепшае. А найлепей пажылому ўсё роўна ў сваёй хаце. Гэта значыць, што праз нейкі час Несцяры зноў стануць адрасам наведвання інспектара нагляду і прафілактыкі.

А вось Ніна Бортнік з хутара, які адносіўся да вёскі Кісялі, перабралася ў Вольнаўскую бальніцу сястрынскага догляду. У яе сітуацыя была зусім складаная. Бабулька пражывала на хутары, да якога дабрацца можна было толькі летам ды зімой, калі стаяць маразы. У дажджлівае надвор'е, разводдзе дарогу фактычна падтоплівала. Хата гаспадыні, даволі старая і недагледжаная, зусім не трымала цяпло. Печку бабуля паліла ўзімку цэлымі днямі, што супярэчыла пажарнай бяспецы, а старыя ватоўкі, якімі яна ўцяпляла дзверы, мала дапамагалі. Таму перезд пенсіянеркі ў сацыяльную ўстанову з'явіўся адзіна правільным выйсцем.

Аляксандр Кавальчук адзначае, што многія пажылыя людзі вельмі добразычліва ставяцца да падобных прававерак, дзякуючы, што да іх зайшлі і праведалі. Іншыя, энергічныя яшчэ пенсіянеры альбо бацькі шматдзетных сямействаў, могуць выказацца скептычна: маўляў, якая карысць з апавяшчальніка, ён жа пажар не патушыць, нават у службу "101" не патэлефануе. Тады інспектар доўга і падрабязна даводзіць грамадзянам, што ў XXI стагоддзі магчыма паставіць і такія прыборы. Напрыклад, абсталяваць дом пажарнай сігналіза-

цыяй, тады сігнал пра ўзгаранне паступіць адразу на пульт МНС. Можна і аўтаномную сістэму пажаратушэння замовіць, калі цана пытання для домаўладальніка не з'яўляецца праблемай. А калі няма лішніх тысяч долараў, то не варта ігнараваць маленькі прыбор — апавяшчальнік, функцыяй якога заўсёды было разбудзіць чалавека, які спіць. І на рахунку менавіта гэтага немудрагелістага апарата ўжо дзясяткі выратаваных жыццяў у нашай краіне.

Паводле слоў Аляксандра Кавальчука, сёлетняе наведванне дамоў шматдзетных сем'яў парадавала. Фактычна ніякіх парушэнняў правілаў пажарнай бяспекі не было выяўлена. Бацькі такіх сем'яў людзі адказныя, падтрымліваюць неабходны парадак. На сённяшні дзень ніводная з сем'яў, якія пражываюць на тэрыторыі сельсавета, не прызнаная сацыяльна-небяспечнай. Раней такія былі, успомніў Аляксандр Леанідавіч і адзначыў, што гэтая мера аказалася даволі дзейснай. Інспектар у складзе адпаведных камісій правяраў менавіта свае пытанні і назіраў, як выпраўляюцца праблемныя бацькі. Яны рабілі рамонты, ра-

мантавалі печы і дымаходы, выконвалі прадпісанні сацыяльных і педагагічных работнікаў. І ў выніку былі знятыя з уліку. Такім чынам, дзеці засталіся ў сем'ях, да якіх апошнім часам не ўзнікае асаблівых пытанняў.

Старшыня Гарадзішчанскага сельскага Савета дэпутатаў Аляксандр АНІКЕВІЧ адзначае, што па пытаннях супрацьпажарнай бяспекі яны працуюць у цеснай звязцы з супрацоўнікамі МНС, а таксама з трыма участ-

64 і 194. Скажам, у вёсцы Багушы жыве пенсіянер, які не лічыцца адзінокім. Але дзеці яго абсталёваліся ў Расіі, на малой радзіме бываюць рэдка. Сам пажылы чалавек не можа адрамантаваць печ. Таму сельвыканкам шукае магчымасці дапамагчы. Ужо дасягнутая дамоўленасць з адной арганізацыяй, каб яе спецыялісты зрабілі ўказаную работу на ўмовах спонсарскай дапамогі.

“Сёлетняе наведванне дамоў шматдзетных сем'яў парадавала. Фактычна ніякіх парушэнняў правілаў пажарнай бяспекі не было выяўлена.

Яшчэ Аляксандр Мікалаевіч падзяліўся думкай наконт таго, якое вялікае значэнне маюць індывідуальныя гутаркі на тэму бяспекі. Здаецца, усе ведаюць, што курыць у пасцелі небяспечна. Ды, аказваецца, нагадваць курцам аб гэтым трэба, нібы малодшым школьнікам пра табліцу множання, штодня. Ужо сёлета прычынай пажору ў адным доме стала бяспечнасць гаспадары. Менавіта незатушаная своечасова цыгарэта каштавала жылля вясковаму жыхару. Закурыў і задрамаў. Прачнуўся ад таго, што гарыць пасцель. Паклікаў на дапамогу суседа, разам з ім затушылі ачаг. Так, прынамсі, яны палічылі. Але паколькі пакой быў задымлены, дыхалася цяжка, сусед запрасіў гаспадары пераначаваць у яго: маўляў, за ноч хата прыветрыцца... Разбудзілі гаспадары ратавальнікі, якія тушылі яго дом. А каб папярэдзіць бяду, усяго толькі і трэба было не курыць у ложку...

Святлана ЯСКЕВІЧ.
Баранавіцкі раён.